

та и по-образованъ отъ Българскій. И наистинѣ прѣводители-ти на Священо-то Писаніе и на црковны-ты книги едно за изложенѣ-тѣ причинѣ, а друго за да не ставатъ погрѣшки, за да ся не развали нѣгдѣ разумъ-тъ. По-българскы сѣ само рѣчи-ты а изреченія-та въ повечето мѣста сѣ оставили чисто Еллинскій. Така отъ тоя прѣводъ ся е образовалъ новъ языкъ, който по рѣчи-ты е чисто Българскій и по начина, съ който сѣ изричаны мысли-ты е чисто Еллинскій. Той языкъ всякога е былъ чуждъ за Българе-ты, защото тѣ и да ся употрѣблявали исты-ты рѣчи, които има въ него, никога обаче не сѣ могли да навикнѣтъ да изричатъ мысли-ты си по тоя начинъ. Само учени-ти въ свои-ты прѣводы и писанія сѣ подражавали тоя начинъ въ изричаніе мысли-ты, за да направятъ книги-ты си по языка еднаквы съ священо-то Писаніе. И учени-ты отъ врѣмя на врѣмя сѣ употрѣблявали повече и повече изреченія чисто Българскы така, что то на сегашно врѣмя подкачихѣ да пишѣтъ почти на чисто народный си языкъ съ начинъ, какъвто употрѣблява народъ-тъ въ разговоръ. Това е естественъ рядъ; така е требало да бжде: друго-яче не е могло да стане, та ако да поискаме мы да ся повърнемъ назадъ, да усвоимъ языка на црковны-ты книги, за да ся изуч-